

indløst og beholdt. Ved Salget af Gaarden kom Jægmesteren dog for første Gang i mange Aar i Besiddelse af en større Sum i Kontanter, og hele Livet laa nu for ham i et gyldent Solopgangsskær. Naar han om Morgenen paa Sengen aabnede det sværteduftende Nummer af „Femte Juni“ og stødte paa sit eget Navn eller i et Referat af en Teaterforestilling læste om „den fortryllende Jægmesterinde Hagen“ tilligemed en Beskrivelse af hendes Toilette, var det endnu altsammen som en Drøm for ham.

Ned gennem Taagen dalede Raadhusurets Salmetone. De kørte ind gennem Strøget, hvor nu kun den lange Række Glødelamper lyste over Kørebanen. Klokken var Et, men der var stadig mange Mennesker paa Fortovene, og Vogn efter Vogn jog dem forbi.

Jytte sad og tænkte paa den Aften for to-tre Aar siden, da hun saae Karsten From første Gang. Det var i et stort Aftenselskab med Musik og anden Underholdning. Hun var kommen ind i Salen sammen med sin Mor; de stod og talte med Husets døve Frue, da hun gennem Døren til den tilstødende Stue fik Øje paa en ung Modeherre, der sad paa Armen af en Lænestol og var i Færd med at stemme en langhalset Lut. Under den besværlige og formelle Konversation med den gamle Dame, der betjente sig af et Hørerør, virkede Synet af dette straalende blonde Menneske, der midt i det trivielle Selskabsmyr sad saa sorgløst optaget af sit Instrument, som lidt af en eventyrlig Aabenbaring. Da han bagefter blev forestillet for hende, gik Fortryllelsen af ham. Men dette aller-